

Примітки до фінансової звітності Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ІНВЕСТГРУП»

Фінансова звітність ТОВ «КУА «Інвестгруп» підготовлена за звітний рік, який включає період з 01 січня 2016 року по 31 грудня 2016 року.

1. Основні відомості про товариство:

ТОВ "Компанія з Управління Активами "Інвестгруп" здійснює діяльність на підставі Закону України "Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)" та Ліцензії на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) виданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку номер рішення №2163 від 22.12.15. Товариство є фінансовою установою, яка надає фінансові послуги на фондовому ринку (ринку цінних паперів) та є членом Української асоціації інвестиційного бізнесу.

Основні функції компанії з управління активами: створення пайових інвестиційних фондів; управління активами ІСІ та забезпечення поточної діяльності ІСІ; аналіз ринку цінних паперів, нерухомості та інших ринків, інструменти яких перебувають у складі активів ІСІ, пошук нових об'єктів для інвестицій; регулярна переоцінка активів, оформлення договорів придбання і продажу активів, підготовка звітності до державних контролюючих органів.

На даному етапі розвитку бізнесу з управління активами в Україні більшість інвестиційних компаній є частиною великих фінансово-промислових груп. ТОВ "КУА " Інвестгруп" не входить ні в одну з таких груп і є самостійним учасником ринку, що дозволяє діяти абсолютно неупереджено і виключно в інтересах клієнтів. Винагорода Компанії повністю залежить від результатів діяльності, що дозволяє бути повністю зацікавленими в зростанні активів і збереженні репутації надійної фінансової структури.

Діяльність Компанії підлягає ліцензуванню: Ліцензія на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами), строк дії: необмежений, дата прийняття та номер рішення про видачу №2163 від 22.12.2015р.

Незважаючи на економічний стан в Україні Керівництво застосовує всіх необхідних заходів та постійно знаходиться в пошуках альтернативних методів управління та виробництва з метою стабільного розвитку Компанії, збереження трудового колективу та покращення якості основної продукції.

Юридична адреса та місце здійснення діяльності.

Юридична адреса Компанії: Україна, 69005, м. Запоріжжя, бул. Центральний, 21
Товариство здійснює свою основну діяльність за адресою: м. Запоріжжя, бул. Центральний, 21

Код ЄДРПОУ: 37408437

Дата та номер державної реєстрації: 01.12.2010 р., 1 103 102 0000 028281.

Офіційна сторінка в Інтернеті, на якій доступна інформація про Товариство:
www.investgroup.com.ua

ІСІ, активи яких перебувають в управлінні ТОВ «КУА «Інвестгруп»:

Пайовий венчурний інвестиційний фонд недиверсифікованого виду закритого типу «Інтерінвест».

Компанія з управління активами складає окрему фінансову звітність за результатами власної діяльності та діяльності зі спільного інвестування кожного із створених нею пайових інвестиційних фондів.

Кількість працівників складала станом на :

31 грудня 2015 р. 4 чоловік
31 грудня 2016 р. 4 чоловік.

Склад учасників, які володіють часткою в Статутному капіталі Товариства (у розмірі 10 і більше відсотків):

Інформація надана станом на 31 грудня 2015 р. Станом на 31.12.2016р. інформація залишилася без змін.

№ п/п	Найменування (ПБ) учасника Код за ЄДРПОУ (ідентифікаційний код) Місцезнаходження (адреса)	Сума, грн.	Частка, %
1	ТОВ «КОТОР», Код за ЄДРПОУ 37407570, адреса 69001, м. Запоріжжя, бул.Шевченка, буд. 6 прим 37	7 200 000	100

2. Основа підготовки фінансової звітності .

Основою надання фінансової звітності є чинні Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2015 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Товариство вперше прийняло МСФЗ у 2015 році, датою переходу на МСФЗ визначено - **1 січня 2014 року**.

Основні принципи облікової політики ІСІ на 2016 рік затверджені наказом №1 від 03 січня 2015 року. Змін до облікової політики на протязі звітного періоду не було.

Принципи облікової політики, які були використані при підготовці зазначеної фінансової звітності надані нижче. Визначені положення облікової політики послідовно застосовувались по відношенню до всіх періодів, які надані в звітності. При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Методи подання інформації у фінансових звітах

Дата складання звітності: станом на 31.12.2016 року.

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим МСБО (IAS) 1 «Подання фінансової звітності».

Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства

Валюта надання інформації

Звітність представлена у тисячах гривень без десятих знаків.

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Підготовка фінансових звітів відповідно до МСФЗ вимагає від керівництва застосування попередніх оцінок та припущень. Ці оцінки періодично переглядаються, у випадку необхідності коригувань, такі коригування відображаються у складі прибутків та збитків за період, коли про них стає відомо.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

Принцип безперервності діяльності.

Вважаємо, що в найближчому майбутньому Компанія буде відчувати вплив нестабільної економіки в державі. Наслідком цього є невизначеність, яка здатна істотним чином, впливати на майбутні операції, на можливість відшкодування вартості активів Компаніям, а також на її готовність своєчасно обслуговувати і погашати свої борги (зобов'язання) при настанні термінів їх погашення. Економічна стабільність більшою мірою залежатиме від ефективності фіскальних і інших заходів, які реалізує уряд України. Дана фінансова звітність підготовлена на основі припущення, що Компанія функціонуватиме в майбутньому. Це допущення передбачає реалізацію активів і виконання Компаніям узятих на себе зобов'язань, в ході своєї звичайної діяльності. Для складання фінансової звітності керівництво виконує оцінку відображених у фінансової звітності активів, пасивів, доходів та витрат виходячи з концепції безперервного функціонування. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Компанія не могла продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 16 січня 2017 року. Ні учасники Компанії, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

3. Основні принципи облікової політики

3.1 Загальна основа формування

При відображенні в бухгалтерському обліку господарських операцій і подій застосовуються норми системи міжнародних стандартів фінансової звітності МСБО–МСФЗ (IAS–IFRS) починаючи, зі звітного періоду що закінчується 31 грудня 2015, на підставі того, що вони не суперечать Закону України від 16 липня 1999 року № 996–XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

Компанія прийняла облікові політики з метою дотримання підприємством протягом 2016 року єдиної методики віддзеркалення в бухгалтерському обліку і звітності, господарських операцій і порядку оцінки об'єктів обліку, яка дає змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші

події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена керівництвом Компанії відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Інформація про зміни в облікових політиках

Компанія не застосовувала зміни в облікових політиках в 2016 році порівняно з обліковими політиками які товариство застосовувало при складанні фінансової звітності у 2015 році.

3.2 Визнання та оцінка фінансових інструментів

Компанія визнає фінансовий актив у балансі якщо він є грошовими коштами, інструментом власного капіталу іншого суб'єкта господарювання, контрактним правом отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання, контрактом, який є похідним або непохідним інструментом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу, або іншим чином.

Компанія визнає фінансове зобов'язання у балансі, якщо воно є контрактним зобов'язанням надавати грошові кошти або інший фінансовий актив іншому суб'єктові господарювання, контрактом, який є похідним або непохідним інструментом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу, або іншим чином.

Компанія визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Компанія визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Фінансові інструменти відображаються по справедливій вартості або амортизованій вартості в залежності від їх класифікації.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю. При первісному визнанні вважається справедливою вартістю ціна операції. При наявності свідчення, що ціна операції не відповідає справедливій вартості фінансового інструмента, який придбавається, проводиться оцінку за їхньою справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошовими коштами визначаються високоліквідні короткострокові інвестиції, які можуть бути замінені на визначену суму грошових коштів та мають термін погашення три місяці або менше з дати їх придбання. Вони обліковуються по вартості придбання з урахуванням накопичених відсотків, що складає їх справедливую вартість. Грошові кошти на які має місце обмеження щодо їх використання відображаються в обліку окремою статтею якщо їх сума виходить за межу суттєвості.

Грошові кошти Компанії складаються з готівки в касі, кошти на рахунках в банках, грошові кошти на депозиті.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційними курсами Національного банку України (далі –НБУ). Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості на дату оцінки.

Дебіторська заборгованість

Дебіторську заборгованість визнається як фінансовий актив, якщо за нею очікується отримання грошових коштів або фінансових інструментів. Дебіторська заборгованість визнається, коли Компанія стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту та первісно оцінюється за справедливою вартістю.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Довгострокова дебіторська заборгованість, відображається в балансі за її теперішньою вартістю. Визначення цієї вартості залежить від виду заборгованості та строку її погашення.

Поточна торгова дебіторська заборгованість відображається за справедливою вартістю, яка дорівнює її вартості погашення (сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки). Грошові потоки, пов'язані з короткостроковою дебіторською заборгованістю, не дисконтуються.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Величину резерву на покриття збитків від зменшення корисності дебіторської розраховується як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності дебіторської заборгованості відбувається на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків.

Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про строки та тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника, відкриття процедури банкрутства боржника, збільшення кількості прострочених платежів, негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні, та інші фактори які можуть здійснювати вплив.

Сума збитків визнається у прибутку або збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбулася після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума коригування, зміни справедливої вартості дебіторської заборгованості визнаються у прибутку чи збитку.

У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості, вона списується за рахунок резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та частки (паї) капіталу інших суб'єктів господарювання, якщо відсоток володіння менш 20 %, фінансові активи,

доступні для продажу, векселі, облігації (якщо не існує розпорядження директора підприємства про намір та здатність Компанії утримувати їх до погашення).

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку. Після первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю.

Справедлива вартість активів, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, актив оцінюється за найменшим з біржових курсів, визначених та оприлюднених на кожному з організаторів торгівлі.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка активів Компанії, що перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки Товариства що не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Компанія визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Компанія відносить утримувані до погашення: векселі, якщо Компанія має намір та здатність утримувати їх до погашення. Після первісного визнання оцінювати їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Зобов'язання

Зобов'язання визнаються лише тоді, коли актив отриманий або коли підприємство має безвідмовну угоду придбати актив за умови, що його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигід у майбутньому внаслідок його погашення. Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його суму включати до складу доходу звітного періоду.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

Компанія сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

Компанія не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Довгострокові зобов'язання – це зобов'язання зі строком погашення більше 12 місяців на дату балансу. Довгострокові зобов'язання, на які нараховуються відсотки, відображаються в балансі за їх теперішньою вартістю. Визначення цієї вартості залежить від виду зобов'язання та умов їх виникнення.

Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Компанія має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

Основні засоби

Компанія визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Компанія оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності

Подальші витрати.

Компанія не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в поточних витратах по даті, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Витрати на заміну крупних вузлів або компонентів основних засобів капіталізуються при одночасному списанні частин, які підлягають заміні.

На кінець кожного звітного року керівництво визначає наявність ознак знецінення основних засобів. Якщо буде виявлено один з наступних ознак, керівництво оцінює суму відшкодування актива, яка визначається як найбільша з двох величин: справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж актива та вартість, яка отримується від його використання. Балансова вартість актива зменшується до суми відшкодування; збиток від знецінення відображається в прибутках або збитках за рік [в сумі перевищення над величиною прироста його вартості, відображеного в складі капітала при попередній переоцінці]. Збиток від знецінення актива, визначений в попередніх звітних періодах сторнується (при необхідності), в разі зміни облікових (розрахункових) оцінок, використаних при визначенні вартості від використання актива або його справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж.

Прибуток або збиток від вибуття основних засобів визнається як різниця між отриманою виручкою від продажу та їх балансовою вартістю та відображається в прибутках або збитках за рік [в складі іншого операційного доходу або витрат].

Амортизація.

На землю амортизація не нараховується. На об'єкти незавершеного будівництва амортизація не нараховується.

Амортизація основних засобів Компанії нараховується прямолінійним методом з терміну використання – років:

Машини та обладнання	більше 5 років
Транспортні засоби	більше 5 років
Меблі	більше 4 років
інші	більше 12 років

Норма для кожного об'єкта основних засобів та ліквідаційна вартість затверджується наказом Голови правління Компанії при введенні в експлуатацію.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання (тобто з наступного місяця після дати вводу об'єкта в експлуатацію). Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Станом на 31.12.2016р. основних у складі активів Товариства немає.

Запаси

Одиницею бухгалтерського обліку запасів Компанія вважає кожне їх найменування.

Первісна вартість запасів, придбаних за плату, визначається за собівартістю запасів, а запасів, виготовлених власними силами підприємства, – згідно з МСБО (IAS) 2 «Запаси». При відпуску запасів, продажу чи іншому вибутті їх оцінку визначати за формулою ФІФО.

Запаси, які не приносять підприємству економічних вигід у майбутньому, визнаються неліквідними і списуються в бухгалтерському обліку, а при складанні фінансової звітності не відображаються в балансі, а показуються на окремому субрахунку позабалансового рахунка.

Запаси відображаються в бухгалтерському обліку і звітності за найменшою із двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації.

Запасів станом на 31.12.2016р. Товариство не має.

Забезпечення

Забезпеченням Компанія вважає зобов'язання з невизначеним строком або сумою. Забезпечення визнається в бухгалтерському обліку відповідно до МСБО (IAS) 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи», якщо

- суб'єкт господарювання має існуюче зобов'язання (юридичне і конструктивне) внаслідок минулої події;
- імовірно, що вибуття ресурсів, які втілюють в собі економічні вигоди, буде необхідним для виконання зобов'язання;
- можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

У разі невиконання вищенаведених умов забезпечення не визнається.

Забезпечення на оплату відпусток створюються на підприємстві за методикою, визначеною діючим законодавством. Станом на 31.12.2016р. розмір Забезпечення на оплату відпусток становить 40 тис. грн.

Оренда

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, Компанія класифікує як операційну оренду.

Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду визнається на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди визнаються як витрати.

3.5 Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток являє собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітній період. Поточні

витрати Компанії за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань, та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають в результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожен дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Компанія визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітній період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі. Компанія визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок відноситься до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді. Відстрочені податкові активи та зобов'язання показуються у звітності згорнуто так як існує законне право провести взаємозалік поточних податкових активів і зобов'язань, що відносяться до податку на прибуток, що справляється одним і тим самим податковим органом, і Компанія має намір здійснити взаємозалік поточних податкових активів і зобов'язань. Для здійснення податкових розрахунків доходи і витрати визнаються відповідно до діючого податкового законодавства, зокрема Податкового кодексу України

3.6 Виплати працівникам

Компанія визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Компанія визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Оплата праці працівників підприємства здійснюється згідно із затвердженим штатним розписом підприємства, установленими тарифними ставками, із використанням даних табельного обліку робочого часу.

Резервування коштів на додаткове пенсійне забезпечення, реструктуризацію, виконання зобов'язань за обтяженими контрактами, тощо Компанія не проводить

3.7 Доходи та витрати

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Доходи від надання послуг визнаються якщо існують економічні вигоди, пов'язані з проведенням операції і сума доходу може бути достовірно визначена. Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення, незалежно від дати надходження коштів, і визначається із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу. Сума

доходу від надання послуг з основного виду діяльності визначається на підставі затвердженої методики (тарифів) розрахунку вартості послуг.

Доходи від продажу товарів визнаються якщо існують економічні вигоди, пов'язані з операцією; суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на товар передаються покупцеві; за суб'єктом господарювання не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими товарами; суму доходу можна достовірно оцінити; витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів суб'єкта господарювання, що приносять відсотки, роялті та дивіденди, визнається, якщо існують економічні вигоди, пов'язані з операцією, та можна достовірно оцінити суму доходу.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

Покупцеві передаються суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

- за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- суму доходу можна достовірно оцінити;
- ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити

Дохід оцінюється за справедливою вартістю компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання виплати.

Дохід від роялті визнається згідно із сутністю відповідної угоди

Відсотки, дивіденди, збитки та прибутки, пов'язані з фінансовим інструментом або компонентом, який є фінансовим зобов'язанням, визнаються як дохід або витрати у прибутку чи збитку.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу визнаються у тому ж періоді що й відповідні доходи.

Витрати, що формують собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг, вважаються витратами того звітного періоду, у якому визнано доходи від реалізації таких товарів, робіт, послуг.

Витрати, пов'язані з операційною діяльністю, які не включаються до собівартості товарів, виконаних робіт, є витратами звітного періоду. Фінансові витрати не капіталізуються, а визнаються витратами того періоду, у якому вони були здійснені

Відсотки, дивіденди, збитки та прибутки, пов'язані з фінансовим інструментом або компонентом, який є фінансовим зобов'язанням, визнаються як дохід або витрати в прибутку чи збитку.

Облік витрат підприємства здійснюється за видами діяльності з використанням на рахунків класу 9 «Витрати діяльності».

4. Інші застосовані облікові політики що є доречними для розуміння фінансової звітності

Умовні зобов'язання та активи.

Компанія не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Компанії. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Компанія робить оцінки та припущення, які мають вплив на визначення суми активів та зобов'язань, визначення доходів та витрат звітного періоду, розкриття умовних активів та зобов'язань на дату підготовки фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Фактичні результати можуть відрізнятись від таких оцінок. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ.

Компанія використовує оцінки та робить допущення, які здійснюють вплив на показники, які відображені в фінансовій звітності на протязі наступного фінансового року. Оцінки та судження підлягають постійному аналізу та обумовлені минулим досвідом керівництва та інших факторах, в тому числі на очікуваннях відносно майбутніх подій.

Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Компанія застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Компанія;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Компанія посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Компанія враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну

концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Судження щодо справедливої вартості активів

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Справедлива вартість фінансових інструментів

Справедлива вартість – сума, за якою можна обміняти актив або погасити зобов'язання в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними особами.

Методики та припущення, які використовуються для оцінки справедливої вартості фінансових інструментів, які обліковуються за амортизованою собівартістю, включають наступне:

- вважається, що справедлива вартість наступних видів фінансових активів дорівнює їх балансовій вартості:

- грошові кошти та їх еквіваленти;
- короткострокові (до трьох місяців) фінансові активи (кошти в банках);
- інші фінансові активи, включаючи дебіторську заборгованість (враховуючи короткостроковий характер таких активів);

- вважається, що справедлива вартість наступних видів фінансових зобов'язань дорівнює їх балансовій вартості:

- короткострокові (до трьох місяців) фінансові зобов'язання;
- кошти на вимогу фізичних, юридичних осіб, небанківських фінансових установ;
- інші фінансові зобов'язання, включаючи кредиторську заборгованість (враховуючи короткостроковий характер таких зобов'язань).

Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу. На звітну дату Товариство немає знеціненої Дебіторської заборгованості.

Використання ставок дисконтування

Станом на 31.12.2016 ставка дисконтування (облікова ставка НБУ) становить 14,0% річних

5. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань	Витратний	Контрактні умови, ймовірність

	здійснюється за вартістю погашення		погашення, очікувані вихідні грошові потоки
--	------------------------------------	--	---

Проведення перерахунку фінансової звітності

Проаналізувавши критерії, які характеризують показник гіперінфляції і передбачені у параграфі 3 МСБО 29, враховуючи офіційні дані Державної служби статистики України та інші додаткові характеристики, зокрема динаміку змін рівня інфляції, економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією. Зважаючи на те, що згідно з МСБО 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, Компанія прийняла рішення не проводити перерахунок фінансової звітності за 2016 рік.

6. Розкриття показників фінансової звітності:

6.1 Дохід

Основний дохід Компанія отримувала від надання послуг з управління активами пайового венчурного інвестиційного фонду недиверсифікованого виду закритого типу «Інтерінвест». До складу основного операційного доходу було включено:

Дохід від реалізації послуг – 107 тис. грн

6.2 Витрати

До складу витрат в 2016 році було включено адміністративні витрати, які складаються з :

Витрати на оплату праці – 30 тис. грн.

Відрахування на соціальні заходи – 9 тис. грн.

Інші операційні доходи – 67 тис. грн.

6.3 Дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість складається з:

- заборгованість за управління активами ІСІ - 14 тис. грн.
- заборгованість за корпоративні права – 6100 тис. грн.
- заборгованість за виданими авансами – 27 тис. грн..
- інша поточна дебіторська заборгованість – 2 тис. грн..

Дебіторська заборгованість в Компанії не має забезпечення. Резерви в звітному періоді не нараховувались.

6.4 Грошові кошти

Станом на 31.12.16р. залишки на рахунках в банках та в касі відсутні.

6.5 Власний капітал

Станом на 31 грудня 2016 року власний капітал капітал Компанії становить 7047 тис. грн. та складається з:

Зареєстрований (пайовий) капітал = 7200 тис. грн.

Нерозподілений прибуток (непокритий збуток) = - 153 тис.грн

Станом на 01.01.2016р. непокритий збуток становив 154 тис.грн. За результатами діяльності у 2016 році Компанією отримано прибуток у розмірі 1 тис.грн. Станом на 31.12.2016р. непокритий збуток Компанії становить 153 тис.грн.

6.6 Торгівельна та інша кредиторська заборгованість станом на 31 грудня 2016р. складає 96 тис. грн.:

Торговельна кредиторська заборгованість за роботи, послуги – 83 тис. грн.

Розрахунки з оплати праці – 1 тис. грн.

Поточні забезпечення – 12 тис. грн..

6.7 Умовні зобов'язання.

Судові позови Судових позовів протягом 2016р. не було. Резерви у фінансовій звітності не створювалися.

Оподаткування – Внаслідок наявності в українському комерційному законодавстві, й податковому зокрема, положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в загалом нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Компанії, ймовірно, що Компанія змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва, Компанія сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

Економічне середовище – Компанія здійснює свою основну діяльність на території України. Закони та нормативні акти, які впливають на операційне середовище в Україні, можуть швидко змінюватися. Подальший економічний розвиток залежить від спектру ефективних заходів, які вживаються українським Урядом, а також інших подій, які перебувають поза зоною впливу Компанії. Майбутнє спрямування економічної політики з боку українського Уряду може мати вплив на реалізацію активів, а також на здатність Компанії сплачувати заборгованості згідно строків погашення.

Керівництво Компанії провело найкращу оцінку щодо можливості повернення та класифікації визнаних активів, а також повноти визнаних зобов'язань. Однак Компанія ще досі знаходиться під впливом нестабільності, вказаної вище.

Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів – Внаслідок ситуації, яка склалась на в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Компанії. Ступінь повернення цих активів в значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Компанії, спрямованих різними країнами на досягнення економічної стабільності та поживлення економіки. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Компанії визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку Керівництва, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7. Звітність за сегментами.

Компанія має один основний сегмент - управління активами ІСІ та забезпечення поточної діяльності ІСІ.

8. Розкриття інформації про пов'язанні сторони.

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Компанією;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Компанія є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Компанію, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів.

Відомості про органи управління:

- Загальні збори учасників Товариства - Вищий орган управління Компанії;
 - Управління поточною діяльністю Товариства здійснюється виконавчим органом – Директором Товариства.
 - Ревізійна комісія (Ревізор) - контрольний орган Компанії, який здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю Правління;
 - Служба внутрішнього аудиту - посадова особа, що проводить внутрішній аудит (контроль) Компанії, яка призначається за рішенням Наглядової Ради Компанії, підпорядковується та звітує перед нею. Служба внутрішнього аудиту (контролю) Компанії організаційно не залежить від інших підрозділів Компанії.
- Операції з пов'язаними сторонами в 2016 році не здійснювались.

9. Цілі та політика управління фінансовими ризиками

Основні фінансові інструменти Компанії включають торгівлю кредиторською заборгованістю, банківські кредити, цінні папери, фінансову оренду. Основною ціллю даних фінансових інструментів є залучення коштів для фінансування операцій Компанії. Також Компанія має інші фінансові інструменти, такі як торгова дебіторська заборгованість, грошові кошти та короткострокові депозити.

Основні ризики включають ризик кредитний ризик, ризик ліквідності.

Політика управління ризиками включає наступне:

Кредитний ризик. Компанія укладає угоди виключно з відомими та фінансово стабільними сторонами. Операції з новими клієнтами здійснюються на основі попередньої оплати. Дебіторська заборгованість підлягає постійному моніторингу. Відносно кредитного ризику, пов'язаного з іншими фінансовими інструментами, які включають фінансові інвестиції, доступні для продажу, та фінансові інвестиції до погашення, ризик пов'язаний з можливістю дефолту контрагента, при цьому максимальний ризик дорівнює балансовій вартості інструменту.

Ризик ліквідності. Компанія здійснює контроль ліквідності, шляхом планування поточної ліквідності. Компанія аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Управління ризиками відіграє важливу роль у фінансовій діяльності. Товариство визнає, що потрібно мати ефективні процеси управління ризиками, основною метою яких є захист діяльності від суттєвих ризиків.

Управління ризиками є сукупністю обраних Товариством управлінських заходів, спрямованих на досягнення поставленої мети управління ризиком і допомагає сконцентрувати зусилля і ресурси на найоптимальніших варіантах рішення при здійсненні Товариством діяльності з торгівлі цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

Метою управління ризиком є сприяння підвищенню вартості власного капіталу Товариства, одночасно забезпечуючи досягнення цілей зацікавлених сторін, а саме:

- клієнтів та контрагентів Товариства;
- керівних органів управління Товариством;
- працівників Товариства;
- інших сторін (суб'єктів).

Метою політики управління ризиками є виявлення, аналіз та управління ризиками, яких зазнає Товариство, встановлення прийнятних лімітів ризику та впровадження засобів контролю ризиків, а також здійснення постійного моніторингу рівнів ризиків та дотримання встановлених лімітів з боку регуляторного органу України.

Діяльність Компанії у сфері управління ризиками спрямована на забезпечення досягнення стратегічних цілей Товариства, збільшення прибутковості за умов дотримання інтересів усіх зацікавлених сторін.

Основними цілями Компанії у сфері управління ризиками є:

- забезпечення реалізації стратегії розвитку Товариства;
- своєчасна адаптація Компанії до змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі;
- забезпечення ефективного функціонування Товариства, його стабільності.

Товариство в своїй діяльності визнає наступні **основні види ризиків**: системний ризик, кредитний, ринковий, ризик зміни ціни, ризик опціонів, ризик ліквідності, операційний ризик, кадровий ризик, ризик, пов'язаний з репутацією, юридичний ризик, стратегічний ризик, ризик, пов'язаний із здійсненням діяльності на фондовому ринку. Загальні положення системи управління ризиками сформовані «Положенням про систему управління ризиками в ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП», затвердженими Протоколом № 49 від 30.12.2014 р.

Кредитний ризик

Кредитний ризик являє собою поточний чи майбутній ризик збитків, що виникають в результаті негативних змін фінансового стану Товариства, що виникають в результаті неспроможності будь-якої особи, що є стороною за договором з Товариством, виконати умови такого договору, в тому числі ризик недобросовісності контрагента, що полягає в неспроможності контрагента (боржника чи будь-якого дебітора) виконати взяті на себе зобов'язання за будь-якою угодою із професійним учасником ринку цінних паперів.

Під час оцінювання кредитний ризик розділяється на індивідуальний та портфельний кредитний ризик.

Джерелом індивідуального кредитного ризику є окремий емітент цінних паперів, клієнт, контрагент. Оцінка індивідуального кредитного ризику здійснюється через оцінку надійності та кредитоспроможності – емітента, окремого контрагента, тобто спроможність своєчасно та в повному обсязі розрахуватися за прийнятими зобов'язаннями.

Оцінка портфельного кредитного ризику здійснюється шляхом відстеження змін сукупної вартості активів Компанії з урахуванням всіх відкритих операцій, яким притаманний кредитний ризик (операції з цінними паперами, портфель дебіторської заборгованості тощо).

Ринковий ризик

Ринковий ризик являє собою поточний чи майбутній ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін у цінах чи ринкової вартості цінних паперів або інших фінансових інструментів, включаючи змінність процентних ставок. При виявленні та управління ринковим ризиком здійснюється підготовка достовірних даних і ефективних методик, таких, як розрахунок ризикової вартості, стрес-тестування для оцінки характеру та вартості ринкових позицій і для оцінки рівня ринкового ризику

Метою управління ринковим ризиком є досягнення запланованого рівня прибутку за прийнятного для акціонерів рівня ризику, тобто мінімізація втрат від неочікуваних коливань процентних ставок та валютних курсів.

Концентрація інших ризиків

Менеджмент Компанії приділяє значну увагу контролю за іншими ризиками, які виникають в процесі діяльності, а саме: операційному, кадровому, ризику, що пов'язаний з репутацією, стратегічному, ризику, професійної діяльності.

Операційний ризик може виникнути в результаті збою у системах Компанії в таких галузях, як корпоративне управління, засоби внутрішнього контролю, інформаційна технологія, або в інших операційних системах, необхідних для провадження професійного учасника ринку цінних паперів. Такі збої можуть призвести до фінансових втрат через помилку, шахрайство або несвоєчасне виконання роботи чи інші непередбачені події, такі як пожежа, перебої з електропостачанням або інші лиха. З метою нейтралізації ризику організація бізнес-процесів у Товаристві здійснюється із забезпеченням максимальної стабільності та надійності у роботі операційних, телекомунікаційних систем. Працівники ознайомлюються з посадовими інструкціями іншими внутрішніми нормативними документами, які регламентують роботу підрозділів Товариства, порядок їх взаємодії.

Стратегічний ризик – це поточний чи майбутній ризик збитків, який виникає в результаті прийняття помилкових ділових рішень, неналежного виконання ділових рішень або ігнорування змін зовнішніх економічних умов.

Ризик, пов'язаний із здійсненням професійної діяльності на фондовому ринку (ризик професійної діяльності), розуміється як ймовірність настання подій, що приводять до неможливості виконання (неналежного виконання) професійним учасником своїх зобов'язань, пов'язаних із здійсненням професійної діяльності.

Працівники Компанії приймають участь в семінарах для працівників фінансових установ, які організуються за участю Державної служби фінансового моніторингу України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку України.

Відділ внутрішнього аудиту є рідше одного разу в рік здійснює перевірку виконання вимог діючого законодавства України щодо запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Крім того, щорічно проводиться перевірка фінансової діяльності незалежною аудиторською фірмою.

Робота служби внутрішнього аудиту

З метою удосконалення системи управління ризиками, контролю та корпоративного управління; для забезпечення надійності та ефективності системи внутрішнього контролю на ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП створена служба внутрішнього аудиту, діяльність якої регламентована «Положенням про службу внутрішнього аудиту (контролю)», затвердженого Загальними зборами учасників (Протокол №31 від 04.07.2014 року).

Посадова особа, що проводить внутрішній аудит (контроль) Компанії (далі – внутрішній аудитор) є Службою внутрішнього аудиту (контролю) Компанії

Внутрішній аудитор призначається Загальними зборами акціонерів (вищим органом управління) Компанії з метою оцінки та вдосконалення системи внутрішнього контролю Компанії, в цілях надання Загальним зборам (вищому органу управління) Компанії та керівництву Компанії необхідної підтримки (сприяння) у виконанні їх обов'язків з досягнення мети діяльності Компанії

Діяльність відділу внутрішнього аудиту Компанії у 2015 році була направлена на перевірку й оцінку адекватності та ефективності системи внутрішнього контролю та якості виконання призначених обов'язків співробітниками Компанії, надання незалежної оцінки системи внутрішнього контролю, встановленого контролю за ризиками, зменшення ризиків у проведенні операцій, пов'язаних з раціональним та ефективним використанням ресурсів Компанії.

Ризик ліквідності

Ліквідність – це здатність забезпечити своєчасне виконання своїх грошових зобов'язань, яка визначається збалансованістю між строками і сумами погашення розміщених активів та строками і сумами виконання зобов'язань банку, а також строками та сумами інших джерел і напрямів використання коштів (надання кредитів, інші витрати).

Фінансова діяльність піддається ризику ліквідності – ризику недостатності надходжень грошових коштів для покриття їх відпливу, тобто ризику того, що банк не зможе розрахуватися в строк за власними зобов'язаннями у зв'язку з неможливістю за певних умов швидкої конверсії фінансових активів у платіжні засоби без суттєвих втрат.

Управління капіталом

Компанія здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

зберегти спроможність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб вона і надалі забезпечувало дохід для учасників Компанії та виплати іншим зацікавленим сторонам;

забезпечити належний прибуток учасникам Компанії завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Компанії здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики.

КУА, яка не управляє активами недержавних пенсійних фондів зобов'язана підтримувати розмір власного капіталу на рівні не менше ніж 7 000 тис. грн. Розмір власного капіталу Компанії станом на 31.12.2016 р. склав 7047 тис. грн. Розмір власного капіталу Компанії на достатньому рівні.

Резервний фонд КУА створюється відповідно до установчих документів та діючого законодавства.

Відповідно до вимог чинного законодавства Компанія повинна постійно дотримуватись пруденційних нормативів, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку в його діяльності:

1. Мінімальний розмір власних коштів (Повинен становити становити не менше 50 відсотків від мінімального розміру статутного капіталу КУА) – 7047 тис. грн.
2. Норматив достатності власних коштів КУА (Нормативне значення показника має бути не менше 0,5) – 197.8171.
3. Коефіцієнт покриття операційного ризику КУА (Нормативне значення показника має бути не менше 0,5). Коефіцієнт покриття операційного ризику = Власні кошти / величина операційного ризику – 404.9526.
4. Кофіцієнт фінансової стійкості КУА (Нормативне значення показника має бути не менше 0,5). Показник фінансової стійкості = власний капітал / вартість активів – 0,9865.

Компанія дотримується відповідних пруденційних нормативів.

10. Справедлива вартість фінансових інструментів

Справедлива вартість – сума, за якою можна обміняти актив або погасити зобов'язання в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними особами.

Методики та припущення, які використовуються для оцінки справедливої вартості фінансових інструментів, які обліковуються за амортизованою собівартістю, включають наступне:

- вважається, що справедлива вартість наступних видів фінансових активів дорівнює їх балансовій вартості:

- грошові кошти та їх еквіваленти;
- короткострокові (до трьох місяців) фінансові активи (кошти в банках);
- інші фінансові активи, включаючи дебіторську заборгованість (враховуючи короткостроковий характер таких активів);

- вважається, що справедлива вартість наступних видів фінансових зобов'язань дорівнює їх балансовій вартості:

- короткострокові (до трьох місяців) фінансові зобов'язання;
- кошти на вимогу фізичних, юридичних осіб, небанківських фінансових установ;
- інші фінансові зобов'язання, включаючи кредиторську заборгованість (враховуючи короткостроковий характер таких зобов'язань).

11. Події після Балансу.

На дату надання фінансової звітності в діяльності Компанії не було встановлено подій, які можуть вплинути на показники фінансової звітності та могли б вимагати змін наданої інформації.

Директор

Головний бухгалтер

